

[Maisted]

Bjerregaard har taget afstand fra. Det kan ikke nytte, at man går rundt og fortæller befolkningen, at man er imod en særbeskatning af landbruget, at man er imod erhvervsfjendtlig lovgivning, og så prøver man på at smutte uden om det hele og bære det igennem under ét punkt. Man må være konsekvent. Når man ved, at det er det eneste sted, der er en reel mulighed for at vælte regeringen på en landsskadelig politik, så er alt andet udenomssnak.

Formanden:

Ja, vi kan altså ikke åbne for en strøm af korte bemærkninger, det er hr. Flygaard, der også ...

(Kort bemærkning).

Arne Bjerregaard (KrF):

Jeg har ikke udtalt, at det var en landsskadelig politik, der er fremlagt. Jeg har sagt, at den ikke har den positive effekt, som vi kunne ønske.

Lad mig sige til hr. Maisted, at vi er gået til valg på, at vi ønskede, at der skulle føres en klar indkomstpolitik, fordi vi fandt dette nødvendigt. Det er den indkomstpolitiske del, vi stemmer om. Jeg tror, at en stor del ovre i den side af lejren – selvfølgelig ikke fremskridtspartiet – ville have været særdeles glade, hvis de i samarbejde med socialdemokratiet i alt fald kunne have fået denne del ind i en aftale. Vel, vi erkender, at det ikke er godt nok, men at vi har sagt, at det var negativt, er det rene sludder, det har vi aldrig sagt. Derfor stemmer vi selvfølgelig i overensstemmelse med vore valgløfter for en indkomstpolitik.

Arentoft (FP):

Det er i grunden en absurd situation, vi er i. Hvis man har en erhvervsvirksomhed, en produktionsvirksomhed – det være sig en produktionsvirksomhed for elektronik, landbrug eller enhver anden form for produktion – og den går godt, så er virksomhedsledelsen indstillet på at gøre det så godt som muligt for sine medarbejdere. Man er villig til at give frynsegoder, man er villig til at give gratialer og den slags ting, og virksomheden kan ekspandere, den kan tjene mere, den har tilfredse medarbejdere. Hvis det derimod går

skidt for en virksomhed, så må man stramme til, man må fyre, man må se, hvad der kan spares, det går ringere og ringere, og indtjeningen bliver mindre og mindre. En ting, som vi vist alle sammen i dette ting kan være enige om, er, at det er dansk erhvervsliv og produktion, vi skal leve af. Derfor er det mig ufatteligt, at man gør alt, hvad man kan, for at spænde ben for dansk erhvervsliv og dansk landbrug.

Det er skuffende, at man ikke vil lytte til fremskridtspartiets redningsplan. All right, det er muligt, at ikke alle 12 punkter nøjagtig kan falde i alles smag, men der er i al fald et udgangspunkt, som var værd at diskutere, og det synes jeg man burde gøre, for det er for landets økonomi, det er for landets befolkning, vi sidder herinde, det er ikke for at dyrke partipolitik.

Hvis al denne plukfisk – det var i øvrigt et udmærket udtryk af hr. Arne Melchior om denne såkaldte helhedsløsning – kommer igennem, så skal mit nytårsønske for Danmark være, at der nu bliver taget ordentligt fat og de rigtige steder, når vi kommer ind i 1980'erne, for dette kan simpelt hen ikke blive ved med at gå.

Formanden:

Ja, vi er stadig ved punkt 6 af dagsordenens 21 punkter.

(Kort bemærkning).

Flygaard (DR):

Det skal blot være en ganske kort bemærkning til hr. Maisted.

Hvis det er således, at man følger den tankegang, der kommer til udtryk hos hr. Maisted, så vil det i realiteten betyde, at man blokerer for samtlige lovforslag herinde i folketinget, og det kan simpelt hen ikke være rimeligt, hverken ud fra et demokratisk synspunkt eller ud fra et synspunkt om at få en klaring på eller i hvert fald et forsøg på en forbedring af den danske økonomi.

Finansministeren (Svend Jakobsen):

Hr. Ellemann-Jensen har fremført en række kritikpunkter mod regeringens samfundsøkonomiske beregninger. Kritikken består af 3 hovedpunkter. Hr. Ellemann-Jensen mener, at regeringen regner med for små lønstigninger, at regeringen overvurderer de kommen-